

РЕШЕНИЕ

№ 12485

гр. София, 30.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13355** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба от „Топлофикация София“ ЕАД, срещу решение № 4050 от 07.11.2025г. на Софийски районен съд, НО, 105-ти състав, постановено по НАХД № 2544/2025г.

С касационната жалба се иска от съда да отмени решението на въззивния съд, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материално правните разпоредби и при съществени нарушения на процесуалните правила.

Ответникът – заместник кмет на Столична община, в депозирания писмен отговор, оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивния съдебен акт. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София - град, XVIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С Наказателно постановление № СО-ТИ-Ю-24КИ-331/20.01.2025г., издадено от зам.кмет на Столична община, на „Топлофикация София“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева на основание чл.22, ал.1 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, за нарушение по

чл.10, ал.5 от същата Наредба

С обжалваното решение районният съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен акта, въззивната инстанция е събрала необходимите гласни и писмени доказателства, приобщила ги е по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е приел, че в нарушението и неговия извършител са безспорно установени. Също така е счел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения от процедурно естество, с които да е нарушено правото на защита на наказаното лице.

Въззивната инстанция е изяснил подробно фактичката обстановка по делото, която се споделя и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Настоящия касационен състав намира, че в съдебното производство пред СРС не са допуснати нарушения, които да обусловят отмяна на издаденото наказателно постановление. Касационната инстанция намира въззивното решение за правилно, като при постановяването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а материалният закон е приложен правилно, съобразно установените и приети за безспорни факти по делото, поради което и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК следва да се остави в сила. Правните изводи на районния съд са съобразени с доказателствата по делото и приложимите нормативни разпоредби. Съдът е изпълнил задълженията си по чл. 13, ал. 1; чл. 14, ал. 1 и чл. 107, ал. 2 от НПК за пълно и обективно изследване на всички обстоятелства по релевиращия спор като е събрал относимите за тях доказателствени средства; надлежно е обсъдил и анализирал фактите от значение за спорното право и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло. Поддържаното в касационната жалба оплакване, съставляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, са неоснователни.

Касационната инстанция намира решението за постановено в съответствие с материалния закон. Въззивният съд е изпълнил задълженията си да събере необходимите доказателства и да изясни фактичката обстановка. Фактите, които са описани в решението се приемат изцяло от касационната инстанция и се установяват непротиворечиво от писмените доказателства – акт, констативен протокол и снимков материал. Те са описани правилно в НП и в обжалваното решение, като според касационната инстанция от тях следва извод, че е установено нарушение с правна квалификация на чл. 10, ал.5 от Наредбата.

Съгласно чл. 10, ал. 5 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система и гаранциите за строителството им на територията на Столична община, приет с Решение № 772 на СОС по Протокол № 54 от 17.12.2009 г., в случаите, когато възстановяването на последиците е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта безопасна проходимост за гражданите и превозните средства в засегнатия участък. Разпоредбата въвежда задължение на експлоатационните дружества за обезопасяване на участъците, засегнати от ремонтни дейности поради аварии, чрез осигуряване на безопасна проходимост за гражданите и превозните средства. Тъй като това изисква активно поведение от страна на задължените субекти, то нарушението на това изискване се извършва чрез бездействие, изразяващо се в необезопасяване на проблемните участъци. Нарушенията, извършвани чрез бездействие, представляват едно постоянно незаконосъобразно поведение от страна на нарушителя. Разпоредбата е ясна и задължава операторите на ремонтираните съоръжения по време на извършване на ремонта да обезопасят мястото, на което той се извършва за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилната в засегнатия участък, като поставят временна сигнализация,. По делото безспорно се установява, че дружеството – въззивник е извършило аварийни ремонтни дейности в процесния участък, като възстановяването на последиците от

аварията е било обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), поради което и за „Софийска вода“ АД е възникнало задължение да осигури безопасна проходимост на пешеходците и превозните средства в засегнатия от аварийния ремонт участък. Следвало е да бъде поставена сигнализация с цел безопасна проходимост на гражданите и превозните средства. Това обстоятелство се потвърждава от приложения снимков материал, както и от съставеният констативен протокол за извършена проверка. От всички тях се установява, че не е възстановена пътната настилка на тротоара.

Нормата на чл.10 ал.5 от НИЕТИЗСГСТСО както се посочи и по-горе предвижда, че операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилката в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците.

В НП е посочено, че ремонтният участък не е бил сигнализиран и обезопасен по реда на Наредбата. Няма безопасна проходимост на минаващите граждани и превозните средства. Посочено е още, че изобщо няма сигнализация и пътната настилка не е възстановена.

За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена санкция, регламентирана в чл. 22, ал.1 от Наредбата, съгласно която за юридически лица е предвидена имуществена санкция в размер от 1000 до 5000 лв. Така наложената от АНО санкция в минимален размер съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение, като при това положение, същата ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила, при правилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби. Нарушението е безспорно установено и доводите на първоинстанционния съд в тази връзка са неправилни.

При цялостна преценка на възраженията и доказателствата, съдът намери, че обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила и като такова следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение „Топлофикация София“ ЕАД, срещу решение № 4050 от 07.11.2025г. на Софийски районен съд, НО, 105-ти състав, постановено по НАХД № 2544/2025г.. РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕ

НОВЕ: